

Dwanaście Plemion Izraela, cz.1

Autor tekstu: **Krzysztof Sykta**

Błogosławieństwo Jakuba (Ks. Rodzaju 49.1-28)

Kolejny mit zodiakalny odnajdujemy w miejscu dla wielu niespodziewanym, pod koniec Księgi Rodzaju, kiedy to Jakub na łożu śmierci błogosławi swych dwunastu synów, większość z nich przeklinając. Stary Testament jest zbiorem mitów wyjątkowo cennym, choć mocno przeczesanym rękami jahwistycznych cenzorów; zawierającym szereg odniesień nie tylko kosmogonicznych, ale również astronomicznych i matematycznych. Gdyby nie olśnienie, czy też udar słoneczny, który stał się udziałem pewnego podróżnika wędrującego w spiekocie do Damaszku, być może w dniu dzisiejszym nie mielibyśmy pod ręką kwintesencji śródziemnomorskiej i bliskowschodniej mitologii, zawierającej co najmniej trzy opowieści zodiakalne i szereg pomniejszych mitów nawiązujących do zjawiska precesji. Robert Graves pisze, że Księga Rodzaju *jest ściślej związana z korpusem mitów greckich, fenickich, hetyckich, ugaryckich, sumeryjskich i innych, niż to przyznaje większość pobożnych żydów i chrześcijan*. Tyle, że Jakub czy Ezaw traktowani są jak postaci historyczne, natomiast Herakles i Autolikus już nie...

Jakub doczekał się dwunastu synów, w tym dwóch wyjątkowo porywczych braci, Symeona i Lewiego, oraz jednej córki. Przedostatni z nich, Józef nazirejczyk, przyszedł na świat z niewielką pomocą niebian, podobnie jak wielu wcześniejszych (Izaak) i późniejszych (Samson, Samuel) biblijnych herosów, nie wspominając o Janie Chrzcicielu i Jezusie, których narodziny były równie cudowne. W końcowych partiach Genesis Jakub obdziela swych synów błogosławieństwami.

Dwunastu mężczyzn, z których część zostaje porównana do zwierząt, oraz jedna kobieta stanowią idealne odzwierciedlenie zodiaku z jego parą bliźniąt (mityczni synowie burzy) oraz wojowniczą Isztar. Z podobną analogią zodiakalną spotkamy się jeszcze raz, kiedy to pewien rabbi przyjmie do grona swych uczniów dwunastu mężczyzn, w tym dwóch *bene regesz*, oraz na poły mityczną kobietę z dzbanem maści nardowej...

Abraham usłyszał z ust El Szaddaja: *twoje potomstwo niczym gwiazdy!*, i chociaż zwrot ten miał charakter symboliczny, w przypadku błogosławieństw jakubowych potraktować go możemy w sposób dosłowny.

Tak jak w przypadku większości omawianych mitów problemem jest nie tylko do nich dotarcie, ale również, lub może przede wszystkim, poprawny przekład, bez którego rzeczowa analiza traci sens. Specyfika języka hebrajskiego powoduje to, że szereg wersów oraz słów Błogosławieństwa Jakuba tłumaczony jest w sposób dowolny, czasami ocenzurowany, w arbitralny sposób konserwując w społeczeństwie mylne interpretacje. W przypadku języka polskiego, i nie tylko, zdecydowanie najlepszym przekładem, choć już niemal nieznanym, jest studium religioznawcze Artura Sandauera *Bóg, Szatan, Mesjasz i...?*, którego stosowny fragment zamieszczony został w Dodatkach [Appendix 1]. W dzisiejszych czasach pewnych pozycji już się nie wznawia, a szereg publikacji zagranicznych ma marne szanse na ujrzenie swych polskich wersji. Cenzura obejmuje wszelkie formy życia intelektualnego od telewizji zaczynając, a na sztuce kończąc. Jedynym w miarę wolnym medium pozostaje internet, choć już dzisiaj konserwatyści wszelkich maści biadolą nad tym jakby ograniczyć zło szerzące się w sieci...

W przypadku języka angielskiego warto sięgnąć po przekłady żydowskie (jewish bible), nieskażone myślą chrześcijańską.

Dla potrzeb niniejszego opracowania wykorzystano przekład interlinearny Anny Kuśmirek wydawnictwa Vocatio, bliski stylistycznie, czasami aż nazbyt, Biblii Warszawskiej, który poddano drobnym korektom gramatycznym i stylistycznym (zaznaczonych kursywą).

Ks. Rodzaju 49

1. I wezwał Jakub synów swoich, i powiedział:

Zbierzcie się, a wam oznajmię,

Bereszit 49

wajjiqera ja'aqob el banaw

wajjo'mer

he'asepu we'aggidah lakem

co spotka was et aszer-jiqera etekem
w późniejszych dniach. be'aharit hajjamim

2. Zbierzcie się i słuchajcie, synowie Jakuba, hiqqabecu weszime'u bene ja'aqob
i słuchajcie Izraela, ojca waszego! weszime'u el-jiszera'el 'abikem

RUBEN — ŻYWIÓŁ WODY

3. **Ruben**, pierworodnym moim tyś, Re'uben bekori 'attah
siłą moją i początkiem mocy mojej, kohi were'szit 'oni
przewyższający godnościamieter sze'et
i przewyższający siłą! wejeter 'az

4. *Wzburzenie wód*, nie będziesz wywyższony, pahaz kammajim 'al
totar
bo wszedłeś do łoża ojca twojego, ki 'alita miszkebe 'abika
wtedy znieważyleś (je), 'az hillaleta
(do) łoża mojego (on) wszedł! jecu'i alah

Pierwszy z synów przyrównany zostaje do wzburzenia wód, *kammajim*, wody występującej w liczbie mnogiej, podobnie jak w opisie stworzenia. Ruben jest kolejnym, po Kainie czy Ismaelu, pierworodnym pozbawionym swych praw. Byt kształtuje świadomość, a polityka — baśnie dlaospółstwa. Być może odtrącanie pierworodnych lub skazywanie ich na zagładę związane było ze składaniem ofiar z pierworodnych synów, zarówno dzieci, jak i z osób dorosłych w momentach kryzysowych dla danego narodu (por. 2 Ks. Królewska 3.26-27).

SYMEON I LEWI — BLIŹNIĘTA (BRACIA GROMU)

5. **Symeon i Lewi** są braćmi, szime'on welewi 'ahim
narzędziami przemocy miecze ich. kele hamas mekerotehem

6. Do zmywy ich nie przyjdź, duszo moja, besodam 'al tabo napeszi
ze zgromadzeniem ich nie łącz się, chwało moja. biqehalam 'al tehad kebodi
Bo w gniewie swoim zamordowali **męża**, ki be'appam haregu 'isz
i w swawoli swej **okaleczyli byka**. ubireconam 'iqqeru szor

7. Przeklęty gniew ich, gdyż (jest) silny, 'arur 'appam ki 'az
i szał ich, gdyż (jest) okrutny, we'eberatam ki qaszatah
Podzielę ich w Jakubie 'ahalleqem beja'aqob
i rozproszę ich w Izraelu. wa'apicem bejiszera'el

O ile pierwszy syn zawinił tym, że przespał się ze swoją macochą, a mandragorę podsuwał swojej matce, kolejni dwaj wymordowali całe miasteczko mszcząc się w podstępny sposób za zhańbienie swej siostry. Pozostali bracia również nie próżnowali plądrując dobytek Sychema i uprowadzając jego bydło, trzody, osły i kobiety.

Dwaj bracia połączeni zostają w parę, astralnych braci gromu.

Zamordowali męża i okaleczyli byka — w obu przypadkach mamy do czynienia z liczbą pojedynczą, a nie mnogą, czego nie zauważa większość tłumaczy. Tym samym słowem „szor” nazywano również konstelację Byka, być może więc passus ten odzwierciedla bliskie położenie Bliźniąt w stosunku do Byka i Oriona. Bardziej prawdopodobne jest to, że skoro znak Bliźniąt zastąpił na niebie Bykołaka, *mąż* ten został zamordowany, usunięty z nieboskłonu, a *byk* okaleczony, przesunięty na inną pozycję. Warto również zauważyć, że na niebie widnieje jedynie tors byka, a nie cała postać zwierzęca.

JUDA — LEW

8. **Judo** ty, będą wychwalać ciebie bracia twoi, jehudah 'attah joduka
ręka twoja na karku wrogów twoich, 'aheka
będą oddawać pokłon przed tobą jadeka be'orep 'ojebeka
synowie ojca twojego. jiszetahau leka

9. Młody lwie, Judo, bene 'abika
ze zdobyczy synu mój, wzrosłeś. gur 'arejah jehudah
Przykląkł, położył się jak lewmiterep beni alita
albo jak lwica. Kto podniesie go? kara' rabac ke'arejah
ukelabi mi jeqimennu
lo jasur shebet mejehudah

10. Nie będzie odjęte berło od Judy, umehoqeq mibben raqelaw
ani laska spośród nóg jego,'ad ki jabo sziloh (szilo)
aż przyjdzie Sziloh.welo jiqqehat 'ammim
a jemu posłuszeństwo ludów. 'oseri laggepen 'iroh ('iro)

11. Przywiąże do winnej latorośli osła swego, welaszoreqah beni 'atono
a do gałązki winnej źrebię oślicy swojej.kibbes bajjajin lebuszo
Wypierze w winie szaty swoje, ubedam 'anabim sutoh (suto)
a w krwi winogron ubranie swoje. hakelili 'enajim mijjajin

12. Ciemniejsze oczy od wina, uleben szinnajim mehalab
a bielsze zęby od mleka.

Juda przyrównany zostaje do Lwa. W wersecie 10 Anna Kuśmirek tłumaczy „aż przyjdzie, którego ona”, podobnie jest w innych przekładach, gdzie Sziloh ustępuje miejsca „władcy jego”. Warto zaznaczyć, że nazwa ta jest tożsama z imieniem syna Judy, Szelaha.

ZEBULON — RYBOŁAK

13. **Zebulon**, wybrzeże morza zebulun lehop jammim
zamieszka, jiszekon
i on wybrzeże statków, wehu lehop 'onijjot
a granica jego aż po Sydon. wejarekato 'al cidon

Zebulon odzwierciedla mitycznego rybołaka (syrena), konstelację ryb nad niebiańskim akwenem, marynarza z krukiem dłoni.

ISSACHAR — KOŃ (OSIOŁ)

14. **Issachar**, osioł kościsty, jiszaskar hamor garem
leży między zagrodami. robec ben hammiszepetajim

15. I zobaczył odpoczynek, że (jest) dobry, wajjare menuhah ki tob
a ziemia, że (jest) przyjemna, we'et ha'arec ki na'emah
i pochylił barki swoje aby dźwigaćwajjjet 'szikemo lisebol
I stał się za daninę pracującym. wajehi lemas 'obed

Issachar porównany zostaje do osła, *Asellus*, obecnie zwanego konstelacją Raka.

DAN — WĄŻ

16. **Dan**, będzie sądził lud swój, jako dan jadin 'ammo ke'ahad
jeden
ze szczepów Izraela. szibete jiszera'el

17. I będzie Dan wężem na drodze, jehi dan nahasz 'ale
zmiją rogatą na ścieżce, derek
co kąsa pęciny konia, szepipon 'ale orah
i spada jeździec jego na plecy. hannoszek 'iqqebe sus

18. Na wybawienie tve czekam, JHWH. wajjippol rokebo 'ahor
liszu'ateka qiwwiti JHWH

Dan tożsamy jest z Adoniszem i Dionizosem, Ophiuchusem, trzymającym w dłoniach węża. Przyrównany zostaje do pary węży leżących obok siebie na Mlecznej Drodze, tuż obok jeźdźca z łukiem w ręku. Podobnie w Enuma Elisz w zodiakalnej armii pojawia się „wąż i wąż [smok] rogaty”. Wąż z rogami jak kleszcze (żmija *Pseudocerastes fieldi*) zmieni się w skorpioną z kleszczami.

Dan i Dina, Adonis i Atena...

GAD — SMOK (SKORPION)

19. **Gada**, banda napadnie go, gad gedud

a on napadnie (na) piętę. jegudennu wehu jagud 'ageb

Gad jest wojownikiem, jest tym, który napadnięty uderza w piętę, jest kąsającym w piętę wężem / skorpionem z szeregu mitów, pozbawiającym tchnienia bohaterów.

ASZER — BYK

20. Od **Aszera** (będzie) tłusty pokarm jego, me'aszer szemenah lahemo
wehu jitten ma'adenne melek
i on da przysmaki królewskie.

Aszer jest tym, który daje tłuste pokarmy. Jest to w zasadzie jedyne niezbyt czytelne porównanie. Identyfikować możemy go z bykiem, Szorem, na zasadzie rejekcji. Po wypełnieniu wszystkich znaków pozostaje tylko Byk i Panna.

NAFTALI — KOZICA

21. **Naftali** łania wypuszczona, nepetali 'ajjalah szeluhah
dająca sarnięta dorodne. hannoten 'imere szaper

Wers ten często tłumaczy się "*dająca przepowiednie dobre*". Mając do wyboru łanię, która daje dobre przepowiednie albo też małe sarnięta nie trudno uznać pierwszy przekład za pozbawiony sensu. W midraszach dotyczących Jakuba również mówi się o łani i sarniátkach.

JÓZEF- STRZELEC

22. **Synem dorodnym Józef,** ben porat josep
synem pociągającym dla oczu, ben porat 'ale 'ajin
dziewczęta biegną by go ujrzeć. banot ca'adah 'ale szur

23. *I wzięli go sobie za cel i strzelają do niego,* wajemararuhu warobbu
wajjiszetemuha ba'ale hiccim
najlepsi z łuczników zapalali do niego gniewem. wateszeb be'etan qaszeto

24. *Lecz wola jego niezłomna,* wajjapozzu zero'e jadaw
a ramiona jego przyozdobione złotem. mide 'abir ja'aqob miszszam
Z rąk siłacza Jakubowego, stamtąd (stanie się)ro'eh 'eben jiszera'el
pasterzem, opoką Izraela. me'el 'abika weja'ezerekaka

25. Od Boga, ojca twego, który pomoże ci,we'et szaddaj wibarekekaka
i Wszchemogącego, który pobłogosławi ci:birekot szamajim me'al
błogosławieństwami niebios z góry,birekot tehom robecet tahat
błogosławieństwami *otchlani skulonej w dole,* birekot szadajim waraham
błogosławieństwami piersi i łona. birekot 'abika gaberu

26. Błogosławieństwa ojca twego (niech)'al birekot horaj
górują 'ad ta'awat gibe'ot 'olam
nad błogosławieństwami rodziców moich, tihejen lero'sz josep
aż *po granice* pagórków odwiecznych,ulegodegod nezir 'ehaw
niech będą na głowę Józefa,
i na *ciemię nazirejczyka wśród* braci swoich.

W przekładzie tradycyjnym usuwa się jakikolwiek kontekst erotyczny, syn i córki zmieniają się w *gałązkę i gałązki nad strumykiem*:

22. Gałązką płodną Józef, gałązką płodną
nad źródłem, gałązki pną się po murze.
23. I prześladują go, i godzą,
gnębią go [mężowie] łucznicy,
24. I osadzony mocno łuk jego,
i sprawne ramiona rąk jego
z rąk Mocarza Jakuba, stamtąd
Pasterz, Skała Izraela.

Wersety 22-24 odnoszą się do incydentu z żoną Potifara, która zrywa z Józefa ubranie, a później oskarża o gwałt (Rdz 39.6n, BW):

Powierzył więc całe swoje mienie Józefowi i o nic się już nie troszczył, tylko o chleb, który spożywał. A Józef był pięknej postawy i miał piękny wygląd. Po tych wydarzeniach żona pana

jego zwróciła uwagę na Józefa i rzekła: Połóż się ze mną! Ale on nie chciał...

Wersy te można również ująć jeszcze dosłowniej:

22. Synem dorodnym Józef,
synem pociągającym dla oczu,
dziewczęta biegną jak do byka.[szor]

...
24. **Żądę swą powstrzyma,**
leczyć nasienie rozleje.

(za: Yerushalmi, Horayoth 2:5; Pirkey Rabbi Eliezer 39; Rashi)

Józef porównany zostanie do byka również w błogosławieństwie mojżeszowym.

W *Mitach hebrajskich* Graves cytuje następujący fragment midraszowy dotyczący Józefa:

"Główne błogosławieństwo zachował dla Józefa, którego porównał do **młodego, krzepkiego byka nad źródłem**, pogardliwie spoglądającego na wyrzucane z proc kamienie i strzały. Dodał, że Bóg zniszczy wrogów Józefa i pobłogosławi go obfitym deszczem, wiecznymi wiosnami, bogatymi stadami, płodnymi żonami oraz dumą przodków".

BENIAMIN — WILK

27. **Beniamin**, wilk wyruszający na żer. binejamin ze'eb jiterap

babboqer jo'kal 'ad

Rankiem będzie pożerał zdobycz, wela'ereb jehalleq szalal
a wieczorem będzie dzielił łup.

Ostatni z braci jest wilkiem wyruszającym na żer.

28. Wszystkich tych szczepów Izraela kol 'elleh szibete jiszerel
dwanaście. szenem 'aszar

A to (jest), co mówił do nich ojciec ich wezo't 'aszer dibber lahem 'abihem
i pobłogosławił im, każdegowajebarek 'otam 'isz 'aszer
według błogosławieństwa jego, błogosławił im. kebirekato berak 'otam

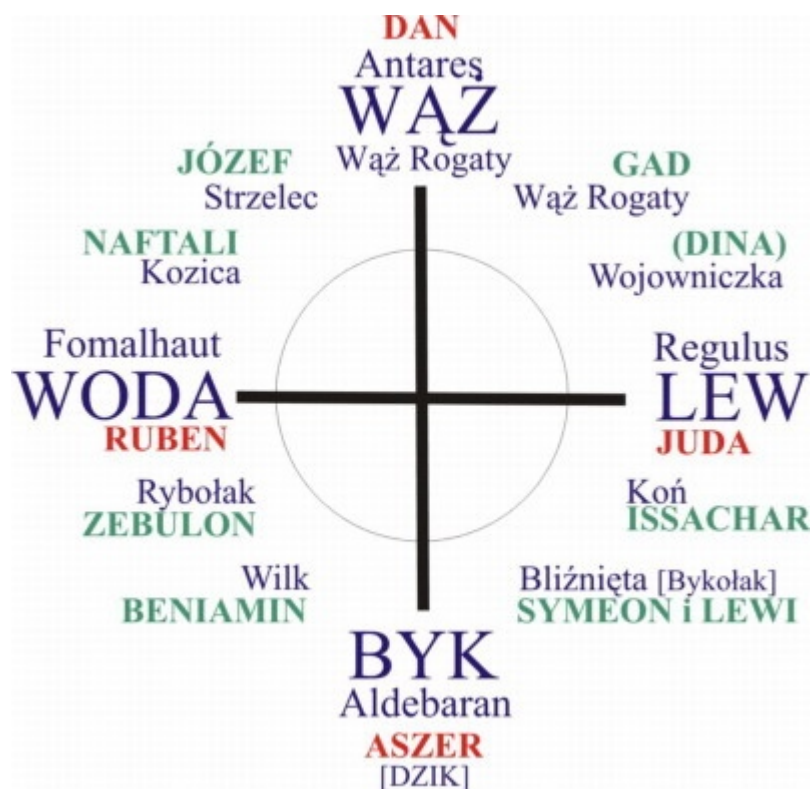
STRUKTURA

Spójrzmy jak przedstawia się struktura opowieści:

Lp.	Syn	Matka	Symbolika użyta w tekście	Znak Zodiaku
1.	Ruben	Lea	Burzliwa woda	Żywiół wody
2.	Symeon i Lewi	Lea	Bracia gniewu	Bliźnięta
3.	Juda	Lea	Lew	Lew
4.	Zebulon	Lea	*nad morzem	Rybołak
5.	Issachar	Lea	Osioł	Koń / Osioł
6.	Dan	Bilha	Wąż, Wąż Rogaty	Wąż
7.	Gad	Zylpa	*kąsający w piętę	Smok / Skorpion
8.	Aszer	Zylpa	*tłusty pokarm	Byk
9.	Naftali	Bilha	łania	Kozica
10.	Józef	Rachela	Strzelec (Byk?)	Strzelec
11.	Beniamin	Rachela	Wilk	Wilk
(12.)	(Dina)	(Lea)	-	(Wojownicza)

Brakującą postać wojowniczkę stanowić może Dina, niewymieniana w błogosławieństwie córka Lei.

Wąż Rogaty (Smok, dzisiejszy Skorpion z Wagą) rozciąga się na dwa segmenty ekliptyki, przez co wzmiankowany jest dwukrotnie na kole zodiaku.

W porównaniu do 12 prac Heraklesa oraz Enuma Elisz widzimy wyraźne zmiany: Bliźnięta zastępują Bykołaka, Byk pojawia się w miejsce Dzika. Pozostałe znaki są identyczne, przy czym część z nich nie występuje w zodiaku babilońskim (Wąż, Wąż Rogaty, Wilk) co sprawia szereg trudności osobom próbującym przyrównać Błogosławieństwo Jakuba z zodiakiem współczesnym. Część 'klasycznych' porównań zamieszczono w Dodatkach [Appendix 2].

APPENDIX 1: Tłumaczenie Artura Sandauera

1.	Wezwał	Jakub	swych	synów	i	rzeczce:
Zgromadźcie	się,	a	powiem	wam,		
co	się,	przydarzy	na	ostatku		czasów:
2.	Jakuba	zbiierzcie	się			synowie!
Słuchajcie		co	Izrael			powie!
3.	Rubenie,	synów	mych			pierwszozno!
Jędrności		moja	i			tężyzno!
Wzrostem		nad	innych			wybują,
4.	Jak	woda	bystry	i		zuchwały.
Starszeństwaś		swego	się			pozbawił,
Gdyś	wszedł	w	me	łóże	i	splugawił.
5.	Ty,	Simeonie,		i	ty,	Lewi!
Równi	w	chytryści,	równi	w		gniewie!
6.	Dusza	ma	od	ich	zmowy	stroni
I	wejść	w	naradę	ich	się	boi.
Gniewem		unieśli		się		pospołu,
Tnąc	męża		i	kalecząc		wołu.
7.	Niechże	przeklęta	złość	ich		będzie,
Iż	folgowali		jej	w		zapędzie.
Rozpędzę	ich	po		miejscach		wielu,
I	porozpraszam			w		Izraelu.
8.	Któż	przeciw	Judzie	judzić		waży?
Dłonią	za	karki		wziął		mocarzy.
A	bracia	biją		mu		pokłony.
9.	Lwi	szczeniak	—	łupem		wykarmiony,
Legł	jako	stary	lew	na		straży.

Któż jeszcze ruszyć się go waży?
 10. Ni berło z ręk wypuści Juda,
 Ni kostur wyrwać mu się uda
 Spomiedzy nóg aż przyjdzie Sziloh
 I przed nim ludy się pochyła.
 11. Pod winny szcep uwiąże ośła,
 Żrebie — pod gałąź co urosła.
 Odziany — w winie się wykapie.
 Soku na kąpiel nie poskapi.
 12. Winnym mu blaskiem lśni powieka,
 A zęby białą się od mleka.
 13. **Zebulon** mieszka, gdzie przystanie
 I sięga pokąd Fenicjanie.
 14. Kościsty muł, co legł na boku,
Isaskhar; że zaś w smak mu spokój
 15. I w smak mu cały kraj przyjemny,
 Więc juki dźwiga rab najemny.
 16. **Danowi** niechaj będzie danem,
 Jak innym być u siebie panem.
 17. Jak zmija w drodze, wąż na szlaku,
 W stopę ugodzi cię, rumaku,
 Aż się twój jeździec w tył zachwieje.
 18. (W tobie tę Panie mam nadzieję!)
 19. Na **Gada,** kiedy huf napadnie,
 On w piętę go ugodzi snadnie.
 20. **Aser** tłustością napęczniały,
 Królom na stoły śle specjały.
 21. **Naftali** jako chyża łania,
 A za nią w trop jelonek gania.
 22. **Józef** urasta jak u zdroju,
 A wnet i córki się wyroją.
 23. Choć strzelec trapi go i nęka,
 Łuk w jego rękach się rozpęka.
 I nadwątlone ramię strzelca
 Jakubowego mocą cielca,
 Izraelskiego mocą głazu.
 25. Błogosławionys ty od razu
 (Pan twoich ojców ci pomoże
 I ty dopomóż, święty Boże!)
 Błogosławieństwem nieb wysokich
 Błogosławieństwem den głębokich.
 Darami i żywota.
 26. Wszystkie te klątwy na cię miota
 Ojciec i wszystkie dobra da ci,
 Boś nie strzyżonym jest wśród braci.
 27. **Beniamin** — wilk, łup z rana bierze,
 A dzieli jeszcze na wieczerzę.
 28. Oto dwanaście pokoleń Izraela
 i oto, co mówił im ojciec, błogosławiąc ich;
 błogosławił zaś innym błogosławieństwem każdego.

APPENDIX 2: Fragment z „Sekretnej Doktryny” Heleny Bławatskiej

So patent is the fact, that the Roman Catholic writers -- especially among the French Ultramontanes -- have tacitly agreed to connect the twelve Jewish Patriarchs with the signs of the Zodiac. This is done in a kind of prophetic-mystic way, which would sound to pious and ignorant ears like a portentous sign, a tacit divine recognition of the „chosen people of God,”

whose finger has purposely traced in heaven, from the beginning of creation, the numbers of these patriarchs. For instance, these writers (De Mirville among others) recognise curiously enough all the characteristics of the 12 signs of the Zodiac, in the words addressed by the dying Jacob to his Sons, and in his definitions of the future of each Tribe. (Vide Genesis, ch. xlix.) Moreover, the respective banners of the same tribes are claimed to have exhibited the same symbols and the same names as the signs, repeated in the 12 stones of the Urim and Thummim, and on the 12 wings of the cherub. Leaving the proof of exactitude in the alleged correspondence to the said mystics, it is as follows: Man, or the Aquarius, is in the sphere of Reuben, who is declared as "unstable as water" (the Vulgate has it, to be „rushing like water,“; Gemini, in the strong fraternal association of Simeon and Levi; Leo, in that of Judah, "the strong Lion" of his tribe, „the lion's whelp“; the Pisces, in Zabulon, who „shall dwell at the haven of the sea“; Taurus, in Issachar, because he is „a strong ass couching down,“ etc., and therefore associated with the stables; Virgo-Scorpio, in Dan, who is described as "a serpent, an adder in the path that biteth," etc.; Capricornus in Naphtali, who is "a hind (a deer) let loose"; Cancer, in Benjamin, for he is „ravenous“; Libra, the „Balance,“ in Asher, whose "bread shall be fat"; Saggiarius in Joseph, because „his bow abode in strength.“ To make up for the twelfth sign, Virgo, made independent of Scorpio, is Dina, the only daughter of Jacob. (See Genesis xlix.) Tradition shows the alleged tribes carrying the 12 signs on their banners. But the Bible is, besides these, full of theo-cosmological and astronomical symbols and personifications.

Porównanie prezentowane przez H. Bławatską jest niemal identyczne z prezentowanym w niniejszym tekście za wyjątkiem czterech synów: Aszera (Libra), Gada (Aries), Issachara (Taurus) i Beniamina (Cancer). Co wspólnego ma wilk z rakiem trudno mi dociec...

Greg Killian w pracy "The Mazzaroth (Zodiac)" prezentuje również inne próby korelacji dokonywane przez rabinów, np. w wersji Rabbiego Yoela (Joela) C. Dobina:

Reuben	Taurus
Simeon	Gemini
Levi	Cancer
Judah	Leo
Zebulon	Virgo
Issachar	Libra
Dan	Scorpio
Gad	Sagittarius
Asher	Capricorn
Naphtali	Aquarius
Joseph	Pisces
Benjami	Aries

...których porządek ma przeważnie niewiele wspólnego z treścią Błogosławieństwa Jakuba.

Krzysztof Sykta

Zajmuje się głównie biblistyką i religioznawstwem. Skończył ekonomię, jest dyrektorem w izbie gospodarczej i redaktorem w Magazynie Przedsiębiorczości i Integracji Lokalnej IMPULS. Redaktor naczelny ezynu Playback.pl

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 18-05-2002 Ostatnia zmiana: 12-05-2005)

[Oryginał..](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,226) (http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,226)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.
Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl